

ALBINA

Revista săptămînală
a asezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 341

8 pagini — 15 bani

Miercuri 7 iulie 1954

Viața culturală bogată, sprijin prețios în zilele recoltării

Prin lanurile bogate au pornit să-și taie cale secerile, secerătorile, combinatele.

Harnicii colectivști de la Valea Roșie, regiunea București, se mîndresc a fi ieșit printre primii la strînsul recoltei din vara aceasta.

La loc de frunte ziarele vestesc în fiecare zi începutul secerișului și treerișului în diferite colțuri ale țării.

Tocmai în aceste zile, cînd dau bătălia pentru recoltare, oamenii muncii de la sate au nevoie în mod deosebit de ajutorul căminului cultural. Începînd de la sfaturile date prin conferințe, asupra timpului potrivit pentru recoltarea fiecărei culturi și pînă la programul artistic dat la arie, activitatea cultural-artistică la sate este un sprijin de mare preț.

Cunoscînd aceasta, căminul cultural din Episcopia Bihorului, raionul Oradea, a pregătit din vreme cărțile cele mai nimerite pentru bibliotecile volante de la arie, a alcătuit programe strîns legate de munca de recoltare. S-au înfiripat trei brigăzi artistice de agitație. Solista Irina Caboi, pe lingă numeroase alte cîntece a învățat și „Nalt e grîul și mășcat”. Cînd la prima repetiție s-a citit

strigătura „Zvirle lenea măi flăcău, că la iarnă e de rău, hai cu noi la secerat, c-ai rămas de coadă-n sat”, toți cei de față au ris cu hohote.

Cu simț de răspundere a fost pregătită munca culturală din timpul campaniei de recoltare și la căminul cultural din comuna Vișina, raionul Găești. Indrumat de organizația de partid, activul căminului cultural a izbutit să îmbunătățească agitația vizuală în comună. Hotărîrea din 29 mai a fost prelucrată la căminul cultural și discutată la toate cele 10 case de citit ale comunei. Nu se află aici țaran muncitor care să nu-și cunoască îndatoririle, să nu știe ce are de făcut de cum a pornit cu secerătoarea pînă își va pregăti semințele pentru roadele anului ce vine. Conferința ținută la căminul cultural: „Să recoltăm cerealele la timp” a fost mult inviorată, fiind presărată cu pilde de frunțași la secerat și predarea cotelor de orz către stat ca: Dumitru Gh. Galbinu, Dragomir Onele, N. Roșu.

Dacă în multe sate activiștii căminelor culturale înțeleg pe deplin rolul lor în aceste zile, se mai află însă și unii care se țin de parte de freamătul muncii. La căminul cultural din

satul Bucovăț, raionul Timișoara, de pildă, gazeta de perete nu pomeniște niciun cuvînt de recoltat. Nu se pregătesc aici programe artistice bine alese, nu există grijă pentru activitate culturală permanentă la arie.

Un sprijin de seamă în campania recoltării îl dau căminele culturale popularizîndu-i pe cei ce fiind tot timpul în frunte la aplicarea regulilor agrominimului, culeg acum recolte bogate. Minunate rezultate au dat pînă acum programele artistice speciale date în cinstea unor frunțași din sat. E bine să rîspîndim această metodă de cînstire și popularizare a frunțașilor. După astfel de serbări nu numai că aceștia vor porni a doua zi cu puteri inzecite, dar pilda lor va însufleși și pe alții la strînsul recoltei.

Țăranii muncitori sînt dornici de o temeinică activitate a căminului cultural în timpul secerișului și treerișului. Toate comitele de conducere ale căminelor culturale, cu sprijinul larg al învățătorilor, al oamenilor talentați și pricepuți care se găsesc în fiecare comună, au datoria de cinste de a fi la înălțimea cerințelor acelor ce umplu hambarele patriei cu belșugul holdelor.

RECOLTA NOUĂ

S-au copt holdele, sint galbene aurii,
privește-le-n zare
pe-ntinse cîmpii.
De parle combina înoată în larg,
corabie pare,
cu proră, catarg...

Prin marea de spice, s'apropie, iată,
la cîrmă veghează
o tinără fată.

— Hei, mindră codană, oprește un
pic,

o vorbă să-ți spun
și-ncolo nimic.

— Așteaptă badiță-i răspunse în
glumă,

să strîng întii holda,
îmi spui peste-o lună!...

Ea ride și cîntă, vîzduhul rîsună,
mașina minune
belșugul adună.

Din cupe curg boabele repede, riu
bogată, bogată-i
recolta de grîu.

...Și cîntecul zboară, colindă-n tot
locul,

iar felii îi flutură
năframa ca focul.

Aurel Băbeanu

Primele cantități de cereale predate statului

Membrii gospodăriei agricole colective din satul Valea Roșie, regiunea București, care au început printre primii în regiune recoltarea păioaselor, au predat statului, zilele acestea, primele cantități de cereale în contul cotelor datorate statului în acest an. Ei au transportat de la arie la baza de recepție 800 kg. orz și 400 kg. grîu, obținînd chitanța Nr. 1 pe raion.

Terminînd recoltarea orzului, membrii acestei gospodării colective muncesc acum pentru stringerea fără pierderi a recoltei de grîu. În timp ce o parte dintre colectivști lucrează de zor la recoltat, alții execută treerișul. Ei s-au hotărît ca anul acesta să scurteze perioada lucrărilor de recoltare, treeriș și dezmiriștit, fără să neglijeze celelalte lucrări din gospodărie.

Construcții noi

În cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre, țărani muncitori din satul Puțini, raionul Zeletin, își înalță frumoasa clădire a căminului cultural din sumele date la autoîmpunere.

Tot prin muncă de folos obștească țărani muncitori din comuna Boghești își construiesc o școală nouă.

Constantin Predescu
corespondent

Dau viață angajamentelor luate

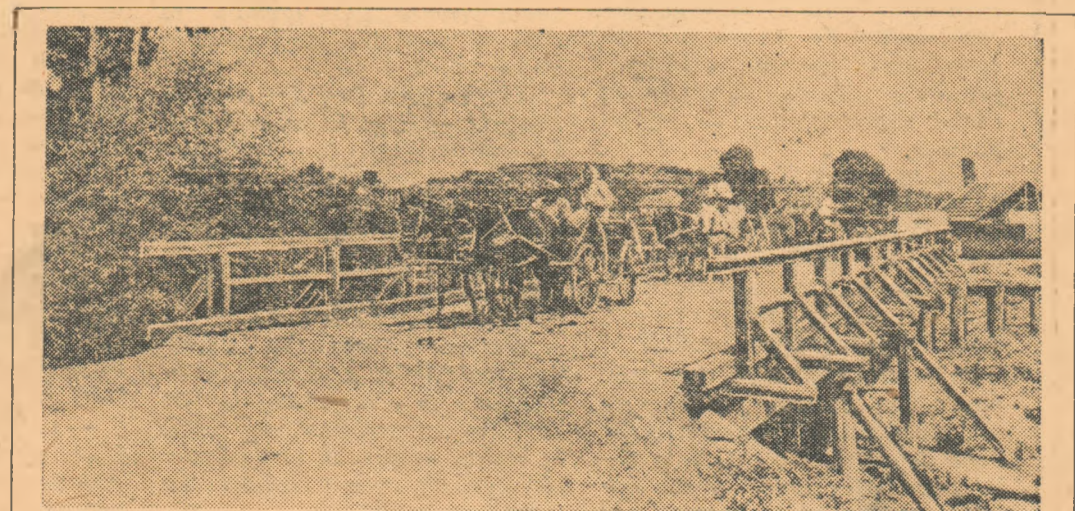
Membrii gospodăriei agricole din satul Cuza Vodă, raionul Medgidia, și-au luat angajamentul să întîmpine cea de a 10-a aniversare a eliberării patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică, cu realizări de seamă în munca pe ogoare. Celor 50 hectare cultivate cu secară li s-a făcut polenizarea suplimentară.

În cinstea zilei de 23 AUGUST

tară. Porumbul de pe suprafața de 236 hectare a fost prășit de două ori, iar peste cîteva zile se va începe prașila a treia. La ju-

mătate din această cultură se va face polenizarea suplimentară. Prașila a doua a fost terminată de mult și pe cele 50 hectare

toarea soarelui. Acum colectivști dau zor cu prașila a treia. În curînd ei vor începe să aplice polenizarea suplimentară la floa-

Construit prin munca voluntară a țăranilor muncitori, valorificarea resurselor locale și autoîmpunere, acest frumos pod leagă comuna Broșteni cu satul Căpăținești din raionul Strehaia, ușurînd astfel munca locuitorilor.

rea soarelui. Frunțașă în muncile de întreținere a culturilor este brigada a doua de cîmp, condusă de colectivistul Vasile Enc. Din această brigadă s-au evidențiat colectivști Ilie Neagu, Ion Cristian, Dumitru Neagu și alții.

Mavriluc Ilie
corespondent

Noi lăcașuri de cultură

În comuna Măxineni din raionul Brăila, s-a început construirea a două cămine culturale, unul în satul Corbu și altul în satul de reședință Măxineni — prin contribuția țăranilor muncitori și autoîmpunere. Locuitorii comunei lucrează cu multă dragoste la înălțarea celor două lăcașuri de cultură, pe care sînt hotărîți să le termine în cinstea zilei de 23 August.

Tăslăoanu Vasilica
corespondent

Ne pregătim și noi pentru zilele recoltării

Curind, pe la noi, secara va da în pirg. Mulți își pregătesc unelte pentru seceriș. Odată cu ei ne pregătim și noi, cei ce ducem muncă culturală în comună.

Comuna noastră are trei arii. Pentru fiecare pregătim câte o brigadă artistică de agitație. Acestea se vor schimba între ele, pentru ca artiștii să aibă mereu programe noi. Dintre cei 16 jucători ai echipei de dansuri vor intra în brigăzile artistice de agitație, colectiviști ca: Irina Derțeg, Cearly Rozalia, țărani muncitori cu gospodării individuale ca Kis Eugen, Nagy Șandor și alții.

Soprana Irina Coboș și Ileana Brad, vor cânta celor ce-și așteaptă rindul la batoză, o seamă de melodii învățate de curind. Pe o

melodie maghiară, Földi Ianca, ce e și o bună recitatoare, a început să pregătească, împreună cu tovarășul S. Movic, texte care oglindesc viața comunei noastre. Dintre ele, unele vor fi închinare aceluia care muncind cu tragere de inimă, ascultând sfaturile tehnicienilor, smulgând pământului roade bogate și sprijinându în același timp munca căminului cultural. Cu privire la acestea, multe au învățat activiștii căminului nostru cultural de la spectacolele casei de cultură raională și în deosebi din „Momente vesele”. Tot spre a cinsti frunțașii, le vom dăruia câte un disc mic pe carte poștală, cu cîntecul cel mai drag fiecăruia dintre ei.

O mare atenție vom da gazetelor de perete. De pe acum tovarășul

Bochis Laios strînge date pentru articolul său despre realizările din comuna noastră, de la 23 August 1944 încoace, ce va fi pus la aria Nr. 1. Articolele vor fi schimbate la o săptămîină.

Biblioteca volantă nu prea a funcționat bine vara trecută. De aceea, acum nu se va mai ocupa de ea numai bibliotecarul, ci și iubitorii de cărți Carol Vida, care are el însuși acasă peste 100 de cărți, țăraniul Iuliu Lăcăuș și alții.

Vom căuta să asigurăm țărănilor muncitori tot sprijinul căminului cultural, pentru succesul campaniei de recoltare.

Bonovici Ladislau
directorul căminului cultural
din comuna Episcopia Bihorului, raionul Oradea

Intr-o bibliotecă satească

Roua nu se ridicase încă de pe firele de iarbă, cînd m-am abătut pentru prima oară pe la biblioteca satească din Tileagd, raionul Aleșd. I-am găsit ușile larg deschise. Din rafturile noi, cele aproape trei mii de cărți frumos rînduite, te îmbiau să te apropii. În biblioteca strălucind de curățenie, am întîlnit-o la ceasul acela pe Veronica Varga, o țărăncă alfabetizată de curind, care a început a bate tot mai des drumul la bibliotecă.

Seara am avut mai mult răgaz. M-am așezat și eu pe un scaun alături de ceilalți cititori.

— Tovarășă bibliotecară, da' cînd l-a-ntrecut pe Slovac Albert, Voioș Vasile, de l vād acum la colțul frunțașului? întrebă Sabo Mihai, după ce intră.

— O clipă și-ți dau și fișa unuia și-a celuilalt — răspunse zîmbitoare tinăra bibliotecară Vass Elisabeta. Omul cîntări cu privirea cărțile citite de amîndoi. Lămurit, îi mulțumi, ceru apoi „Apele Narinului” și plecă. Bibliotecara mai potrivea cîteva din revistele puse la vedere pe masă și începu îndată să scrie ceva.

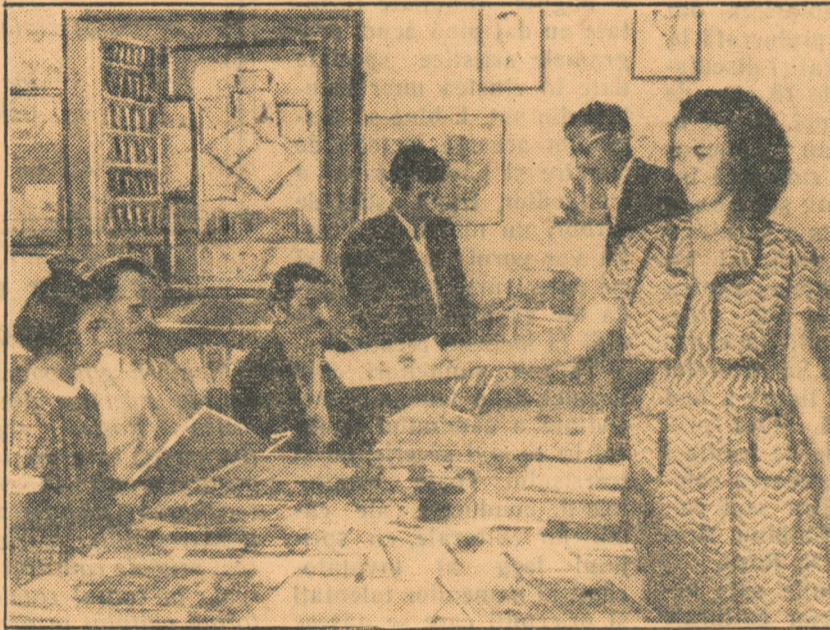
Aruncai ochii peste hîrtie și văzînd titlul „Plan de muncă legat de 23 August” continuai a citi: 1. Șase recenzii de cărți sovietice; 2. Caracterizarea a cinci dintre cei mai buni cititori, care au aplicat în

muncă cele învățate din cărți. (Să nu uit de Nicolae Gliga, care a luat cărți despre cultura cartofilor și a pus cartofi în cuiburi așezate în pătrat, de Istvan Götz, care ajutat de cartea lui M. I. Ozernii și-a pus porumbul tot în pătrat; 3. Grafic care să arate cîți au citit o seamă din cărțile cel mai mult cerute în comună, ca: „Apele Narinului”,

„Secerișul”, „Pămînt destelenit”, etc.

Mai urmau apoi încă vreo cîteva puncte, dar mi-era deajuns ce văzusem pe-aiici. Aveam în fața mea una dintre acele biblioteci care gîndesc mult la munca lor, care pun la oală dragostea pentru a răspîndi lumina cărții în sat.

SIMELIA CIZMARU

Bibliotecara Vass Elisabeta dă fiecărui cititor cartea cerută.

La sfîrșitul fazei raionale...

Faza raională a concursului a luat sfîrșit. Mulți artiști amatori care în timpul pregătirilor au înfruntat viscolul și gerul tăios venind la repetiții de la mari depărțări, au fost încrecuți de alții mai buni și nu vor mai lua parte la faza interraională a concursului. Ei trebuie să se pregătească cu și mai multă dirzenie pentru a ajunge la nivelul celor care i-au întrecut, pentru a-i întrece la rîndul lor. De un mare folos le vor fi ședințele de analiză a pregătirii și desfășurării concursului ce se țin acum după terminarea fazei raionale.

Echipele artistice trebuie să continue schimbul de experiență, să-și îmbogățească repertoriul, să organizeze programe mai bune, strîns legate de viața satului, de munca din aceste zile. Să pregătim programe speciale pentru serbările din preajma zilei de 23 August.

Echipele artistice care au ieșit din concurs cît și celor care continuă întrecerea în faza interraională, le dorim succes în desfășurarea unor spectacole de un înalt nivel artistic, așa cum vor oamenii muncii de la sate.

Tovarășul V. Ispășoiu din comuna Tutana, raionul Curtea de Argeș, ne întreabă: În cît timp trebuie să despăgubească A.D.A.S.-ul pe țărani asigurători care au pierdut animale prin accidente, îmbolnăviri, etc.?

Așa cum prevăd dispozițiile Direcției Generale A.D.A.S., în termen de 15 zile de la prezentarea tuturor actelor legale care fac dovada pierderii animalului, unitățile A.D.A.S. sînt obligate să achite valoarea despăgubirii. Prin acte legale se înțelege procesul verbal de constatare, pe care-l face agentul veterinar, precum și avizul cetățeanului în cauză, contrasemnat de șeful popular.

Tot tovarășul V. Ispășoiu ne întreabă: Mai poate primi ajutor de la A.D.A.S. țăraniul muncitor căruia i-au murit oile pînă la data tunsului și nu a vîndut pielea la D.C.A., dar cota de lînă și-a predat-o în întregime la stat?

În toate cazurile de daune de mortalitate a vitelor, la care nu se prezintă de către asigurat dovada de vînzare la D.C.A. a pielei animalului mort, iar din dosar nu reiese că pielea nu mai este folosibilă, se procedează la reținerea valorii pielei. Adică, se

Pasta JURIDICĂ

scade din suma pe care A.D.A.S.-ul trebuie s-o plătească drept despăgubire, valoarea pielii după prețurile cele mai mari stabilite de D.C.A. În cazul cînd este vorba de pielea unei oi moarte, se scade suma de 23 lei din despăgubirile la care are dreptul asiguratul. Atunci cînd vinde pielea la D.C.A., asiguratului i se va scădea din valoarea despăgubirii suma primită. Lîna predată la cotă nu se scade din valoarea despăgubirii.

Dumitru Gh. Pop din comuna Domnîn, raionul Jibou, întreabă: Cum se stabilește impozitul pentru venitul realizat din vînzări de animale pe bază de contractări, precum și pentru veniturile de la plante industriale ca în, cînepă, sfeclă de zahăr, etc., cultivate pe bază de contract?

Venitul realizat din vînzarea animalelor pe bază de contractări cu organizațiile de stat sau cooperatiste, nu intră în venitul impozabil al gospodăriei agricole care a realizat un asemenea venit.

Animalele productive sau de muncă (vacă, bivolițe, oi, capre,

porci, cai, boi, bivoli), aflate în gospodăria agricolă la 1 iulie a anului de impunere, se impun după normele de venituri mijlocii fixate prin lege, dacă au vârsta și îndeplinesc condițiile prevăzute de legea impozitului agricol.

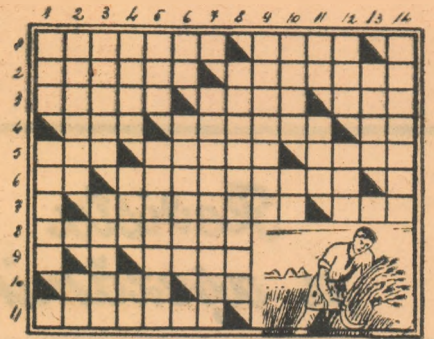
Normele de venituri mijlocii prevăzute de legea impozitului agricol pentru suprafețele de terenuri cultivate cu plante tehnice, medicinale și aromate, pentru care s-au încheiat contracte de predare către organizațiile de stat sau cooperatiste se reduc:

— cu 30 la sută pentru suprafețele de teren cultivate cu in, iulior, soia, plante medicinale și aromate, sfeclă de zahăr, sfeclă jurașă și tutun, cu condiția predării întregii producții contractate;

— cu 25 la sută pentru suprafețele de teren cultivate cu in de ulei, cînepă de fuior, ricin, mac și ardei de boia, cu condiția predării întregii producții contractate;

— cu 20 la sută pentru suprafețele de teren cultivate cu rapiță de toamnă și de primăvară, precum și sorg pentru mături, cu condiția predării întregii producții contractate.

Joecuri distractive SECERIȘUL

Orizontal: 1) Grînarul cel mai însemnat al patriei noastre. — O fac din paie țărani muncitori lângă arie. 2) Locul după dezmiriștit e... — De-astea fac chiaburii cînd își ascund piesele de la secerători. 3) A viețuit. — Cum sînt spicele ușoare. — Din nou. 4) Nure de iată. — E cea mai căutată unealtă în timpul secerișului. — Întrebare. 5) Vorba turcului. — Fără el nu se poate juca o piesă de teatru. — Cine o dă primul, ia chitanța Nr. 1. 6) Raza soarelui, — pe jumătate. — Roman de Galina Nicolaeva. 7) Oraș în... 1 orizontal. — Taie, cu o lipsă. 8) De cu zori pînă-nserat, după ce l-au secerat, l-au adus la... 9) A termina. 10) Pictura, muzica, sculptura, etc. — Dau lapte bun. 11) Poartă batoza la treer.

Vertical: 1) La porci se numește rît, iar la ciini... La seceriș e nevoie de multe... de muncă. 2) Numele reformei prin care s-a dat țărănilor pămînt. — Brăzdez. 3) Le dă pămîntul bine muncit. — Fără ea nu e nici miere. 4) Locul unde se face treeratul, (articulat). — O bucățică de susai! — Așa se iscălește Toma Costea pe scurt. 5) Unește capul cu corpul. — Imputernicitul sfatului popular la batoză. 6) Cal dobrogean. — Cereala mai înaltă decît grîul. 7) Cel care seceră. 8) Mulți țărani muncitori le-au primit ca răsplată a succeselor în muncă. 9) Recoltatul grîului, orzului, secarei, etc. 10) Locuitor al Iliriei. — Vorbă de legătură. 11) Radu Ion. — Vin... imediat, în Moldova. 12) Nu în altă parte. — Frate bun cu Mureșul, dar el se varsă în Dunăre. 13) Cuvînt folosit în muzică. 14) Într-un cuvînt toate păioasele cu bob.

Cuvinte mai grele: AT, DELICTE.

Intrecerea în întovărășirea din Vlădeni

Drumul ce duce de la Fețești spre nord, de-a lungul Dunării, e străjuit de-o parte și de alta de nesfârșite holde. Curînd am ajuns în comuna Vlădeni. Auzisem de vrednicia întovărășitorilor de aici, căci și ei se numărau printre țărani muncitori din regiunea Constanța, care chemaseră pe toți oamenii muncii de la sate să întimpine ziua de 23 August cu noi succese în muncă.

La sediul întovărășirii am găsit pe secretar, Dumitru Grigore. Am pornit cu el să-mi arate holdele bogate ale întovărășitorilor și roadele muncii lor. Într-adevăr în toate lanurile de păioase nu se vedea nici o buruiană, iar spicele de griu și seacă erau mari și frumoase.

Au început a da în pirgă — imi spuse Grigore. În 2-3 zile va trebui să începem secerișul. De cînd cu întrecerea nu-i mai poți găsi pe oameni acasă. Cît îi ziuica de mare ies la îngrijit culturilor, iar de vreo cîteva zile se fac pregătiri pentru seceriș. Și munca parcă-i mai spornică de cînd ne-am împărțit pe echipe.

Nu depart. de lan un grup de oameni lucrau de zor la prașitul porumbului.

— Ii vezi? De trei zile au început prașila treia. Avem peste 300 hectare de porumb. Datorită prașitului de mai multe ori vom obține un spor de cel puțin 300 kg. porumb la hectar.

Printre cei ce dădeau zor cu prașitul era și moș Duinea Nicolae. Conduce o e-

chipă și se simte dator să ne spună cîte ceva despre munca întovărășitorilor.

— Am 70 de ani, dar așa păpușoi de mult n-am mai văzut. D-apoi dacă vom mai face o prașilă, vom dobîndi nu 300, ci 500 kg. mai mult la hectar. Și vom face.

Pe drum, printre holde, Dumitru Grigore imi povesti multe de bătrînul Duinea.

— E cel mai bătrîn dintre noi, dar și cel mai vrednic. Să-l fi văzut cînd am lansat chemarea. Spunea că el are curajul să cheme și colectivele la întrecere, atît de pornit era.

Am ajuns lîngă un grup mai mărișor. Erau întovărășii din cea de a doua echipă. Pînă acum ei sînt fruntași în întrecere. Vasile Mărgărit, responsabilul echipei, prașea de zor porumbul. Lîngă el, Răducanu Tudorache muncea cu întreaga familie. Alături de ei munceau Gheorghe Neagu, Geană I. Mihai, Marin

Mihail și Petre Gh. Petre. El și-a luat angajamentul să prașească porumbul de 5 ori. Cu asemenea oameni nu-i mirare că această echipă este fruntașă.

Intovărășii din Vlădeni și-au mai luat și alte angajamente. Drăghici Dascălu și-a luat angajamentul să obțină chitanța Nr. 1 la predarea cotelor de cereale, Toma Ivan doarește să fie primul la secerat și treerat. Pînă acum s-au reparat cele trei secerători ale întovărășirii, ca și grapele, furcile și greblele și au pregătit locurile pentru cele două arii unde s-au făcut 4 cade de cîte 2.000 kg. fiecare, s-au adus cîteva căruțe cu nisip. Ori unde vei privi ai să vezi că întovărășii din Vlădeni își cinstesc angajamentele. Marea sărbătoare va fi întimpinată așa cum se cuvine.

Doina Iliescu

Membrii brigăzii întia de la gospodăria agricolă colectivă din Cîrciu, regiunea Craiova, citesc din ziarul „Scînteia” chemarea la întrecere a oamenilor muncii de pe ogoarele regiunii Constanța.

Una în raport... alta la fața locului

Vasile Sălăgeanu și Pleșa Constantin sînt paznici de cîmp în comuna Ulmeni din raionul Buzău. În fiecare dimineață au vorbă să se întilnească unul cu altul la bariera din marginea satului. De aici o pornesc împreună pe cîmp. Însă prea departe nu merg. Au ei niște copaci cu umbra mai deasă și se opresc acolo. Odată puși la adăpost de căldura nesuferită, ei se înteleg ce fel de culturi și cît anume va fi prașit pînă diseară, pentru ca să aibă oamenii ce raporta.

— Ce zici, n-ar fi bine ca diseară să anunțăm sfatul că prașila a doua a fost încheiată? — îl întrebă Pleșa pe Sălăgeanu într-una din zile, cam pe la mijlocul lunii trecute. — Știi că ieri, după socoteala noastră, mai erau de prașit circa 30—40 hectare. Dacă azi vor fi scoase la cîmp toate prașitoarele din sat, apoi negreșit trebuie să arătăm că s-a terminat prașitul.

— Așa-i — adăugă Vasile Sălăgeanu. Ce-am scris noi pe hîrtie e sfînt. Parcă ce, tovarășul agent agricol Panghe Haralambie controlează vreodată?

— Păi dacă-i vorba de control, apoi nici tovarășul Stroe Vasile, președintele sfatului popular, nici tovarășul Dalaban Alexandru, secretarul sfatului și nici tovarășa Bogdan, tehniciana de a secția agricolă a raionului Buzău n-au prea mers pe urma noastră. Știu ei că noi ne facem „datoria” pe teren.

Spre seară, cei doi paznici cîmpeni au sosit la sediul sfatului popular. Ma-

nole Valeria, referenta agricolă, îi primi bucuroasă în biroul ei.

— Va să zică prașila a doua s-a terminat la toate culturile? — întrebă ea întemniind iute datele pe hîrtie. — Bun. Chiar acum am să comunic raionului: 273 hectare porumb prașit a doua oară, 15 hectare sfeclă de zahăr...

— Și să nu uiți situația cu pregătirile pentru recoltare și treeriș — se grăbi să-i spună agentul agricol. — Să le spui tovarășilor de la raionul Buzău că la noi, în comuna Ulmeni, toate au fost puse la punct.

De atunci au trecut mai bine de două săptămîni. În comuna Ulmeni mai sînt țărani muncitori ca Dumitru Durlea, Nichita Nicolae și alții, care n-au terminat încă prașila a doua la porumb și sfeclă de zahăr. De acum ar fi timpul să se înceapă și prașila a treia, însă tovarășii din conducerea sfatului popular din Ulmeni susțin că prin părțile acestea se obișnuiește să se dea numai două prașile. Și apoi susțin ei „e căldură mare, n-a prea plouat prin partea locului”.

Oare n-ar fi timpul ca și în Ulmeni obiceiurile vechi să fie înlocuite cu metode noi, care aduc sporuri de recoltă, așa cum se arată în conferințele ce se țin la căminul cultural? Și apoi ar fi necesar ca și tovarășii de la sfat să mai meargă pe teren, pentru că situația este una în ra-poarte și alta la fața locului.

I. Belciugan

E seară. La sediul gospodăriei agricole colective „Jean Dobrescu” se fac ultimele pregătiri înainte începerii secerișului. Combinerul Boris Vasile se mai uită încă odată la combină și mulțumit căs toate puse la punct, se îndreaptă spre biroul președintelui:

— Tovarășe președinte, combina este gata. Așteptăm să începem bătălia recoltatului.

Glasul puternic al lui Boris îl făcu pe președinte să tresară.

— Ptiu, bată-te norocul să te bată, m-ai și speriat... Dar vorba ne fusese să în-

Primele boabe în hambar

cepem mîine secerișul, nu astăzi seară.

— Ce să mai așteptăm, tovarășe președinte. Ce putem face acum, nu trebuie să lăsăm pe mîine.

— Bine, frate Boris, să-i dăm drumul.

Pe platoul dealului din Dorul, liniștea serii se umplu de zgomotul combinei, trecînd pînă departe peste valea Săliștei. În noaptea aceea, la lumina puternică a farurilor, combinerul Boris a secerat 5 hectare de orz. Dimineața, două secerători-legători trase de pu-

ternicele tractoare „KD-35” de la S.M.T. Caracal, secerau alături de combină. Seara platoul de pe dealul Dorului, care fusese însămințat cu 24 hectare de orz, rămăsese golaș. Secerișul orzului se terminase.

★
In curtea gospodăriei vînturătorile mergeau de zor. Se vîntura noua recoltă de orz. Munca se apropia de sfîrșit. Hambarul era aproape plin. Profit de un moment mai liber pe care-l are magazionerul Ion Guță și intru cu el în vorbă:

— Cît a ieșit la hectar, tovarășe Guță?

— Păi cît să iasă, 1.700 kg.

Din vorbă în vorbă am aflat de la Ion Guță și președinte și alte lucruri frumoase. Anul acesta ei au însămințat 70 hectare cu porumb în cuiburi așezate în pătrat și au făcut și cea de a patra prașilă. Pentru prima dată au însămințat cartofi de vară.

★
Pe poarta gospodăriei intră o mașină. Din ea sări jos un om între două

vîrste. Era operatorul de la caravana cinematografică a regiunii Craiova, Negrea Ion.

— Noroc tovarășii!

— Noroc.

— Dar ce vînt te aduce pe aici, pe la noi, tovarășe Negrea — se adresă președintele.

— Păi ce vînt! Vîntul frunțașilor în muncă din gospodărie.

În seara aceasta voi rula un film în cinstea lor.

— Apoi dacă este așa, să dăm zvon în sat, să vină toți.

Seara se lăsase. Pe primele bănci, în fața ecranului, se adunaseră mulți frunțași. Filmul a început. Pe ecran se perindau scene din viața și munca de pe ogoare a colhoznicilor din Uniunea Sovietică.

— Iată și strînsul recoltei — se auzi un glas.

— Parcă ar fi la noi — îi răspunse altul.

★
Filmul s-a terminat. Pe ulițele comunei Drăghiceni grupuri de oameni cîntînd se îndreptau spre casele lor — la odihnă...

Gh. Roșu

Era o zi senină și plină de veselie, atunci cînd colectivității din comuna Drăghiceni, raionul Caracal, au început secerișul orzului.

În fotografie: echipa întia de colectiviști adună snopii de pe urma secerătorii-legători, punîndu-i în căpițe.

A venit timpul treerișului. Brigada întia de la S.M.T. Strehaia se îndreaptă în duduital tractoarelor spre ariile din Florești, Cîrciu și Valea Rea. Curînd batozele vor treera recoltele bogate.

Sub soarele lui 23 August

INSEMNĂRI: DIN DOUA SATE MUREȘENE

In multe colțuri ale țării mi-a fost dat să-mi port pașii, dar cele două sate mureșene pe unde am poposit zilele trecute, nu le voi uita curind.

SEMNE DE BELȘUG

Cind am ajuns la Ernei, pe sub streșinile caselor începuseră să se jurișeze primele umbre ale înserării. La gospodărie am întâlnit-o întâi pe Agneta Socaci, o colectivistă tină, voinică. Auzisem că fusese împreună cu alți delegați în Uniunea Sovietică. Mi-a povestit sumedenie de lucruri din minunățiile întâlnite acolo. Deopotrivă îi plăcuse felul cum muncesc colhoznicii, ca și chipul cum ei se veselesc. I-au plăcut mult alergările de cai din colhozuri.

— Nici să visez nu îndrăzneam atunci, în 1951, că și noi ne vom petrece cîndva timpul liber la fel. Eram la început și aveam atîtea altele de făcut — îmi spuse femeia.

Am mai vorbit noi ce-am mai

vorbit și-am pornit-o apoi pe uliță. Oprindu-ne în fața unei case ce nu avea nimic deosebit în înfățișarea ei, Agneta mi-a spus:

— Aici stă Nemeș Ladislau. Mînuie la fel de iscusit unelte la cîmp ca și frîiele cailor la concursurile hipice. Putem intra. Dumneaei e nevasta lui Nemeș — mă lămuri însoțitoarea mea, în vreme ce o femeie tină, purtînd un șorț alb ca spuma laptelui, ne îmbia să trecem pragul. Mă uitam lung la mulțimea cămășilor întinse pe frînghie. Agneta citi de bună seamă în privirea mea mirare și vrînd să o înțească, vorbi: — Ieri i-a mai luat lui bărbat-său încă opt cămăși de la cooperativă. Gazda aprobă din cap zîbind și ne oferi scaune. Camera mare, în care ne primi, cuprindea mobilă nouă, lustruită ca oglinda: două șifoniere, pat, masă, noptieră...

Am vizitat și casa lui Radu Iosif. La fel. Mobilă nouă... Deasupra șifonierului un geamantan mare de piele. Agneta începu să-i numere pe degete pe cei ce-și aduseseră în

Vizita unui grup de colectiviști romini la Moscova.

Pictură de Barabas Ștefan

casă numai în ultima vreme, mobilă nouă... Dar renunță curind. I-ar mai fi trebuit încă multe mîini... Pe la porți, prin curțile colectiviștilor, am văzut sumedenie de biciclete.

FRUNTAȘI LA MUNCĂ, FRUNTAȘI LA SPORT

Din biroul în care mă aflam împreună cu cîțiva colectiviști și copii ai acestora, veniți să asculte radio în dimineața aceea de duminică, zării țîșnind pe poarta larg deschisă a colectivei un camion încărcat cu legume proaspete. Era mașina nouă a gospodăriei agricole colective din Ciba-Nicolești, care ducea la piață, în Tg. Mureș, produse din recolta de primăvară a grădinilor ce se întind pe 12 hectare pămînt.

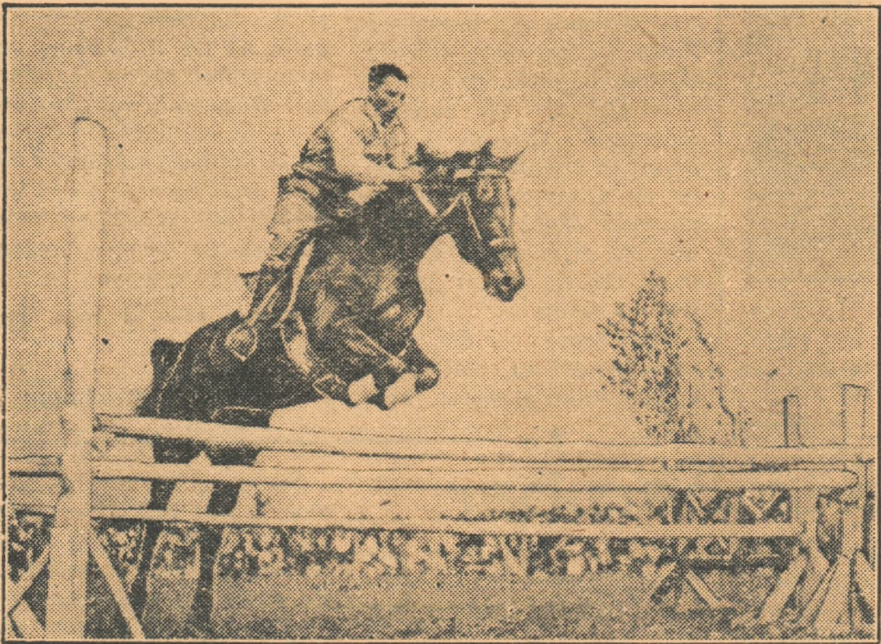
★

Aflai după aceea, că cea mai mare parte din colectiviști sînt și buni sportivi. De vrednicia lor în muncă mi-au vorbit cifrele graficului de la poartă. De priceperea și dragostea lor pentru sport mi-au

povestit insignele de pe piepturile colectiviștilor, diplomele și plachetele cu care au fost mereu răsplățiți. Dintre brigadierii fruntași la muncă și în sport, țam cunoscut pe Alexandru Daroczi, unul dintre cei mai buni popicari și pe Bela Șandor, care e căpitanul echipei de fotbal. Despre Balint Șipoș, campion regional de călărie, auzisem dinainte. Nici fetele nu se lasă mai prejos. Pe Irina Szöcs și Ema Daroczi, fruntașe în muncă, le-am văzut pe terenul de volei. La plecare am stat de vorbă cu șahistul Adalbert Senghörghi, care a ieșit al doilea pe raion la Spartachiada de iarnă. Colectivul sportiv din sat numără 200 membri.

În gospodăria colectivă din Ciba-Nicolești, afară de chiaburi, a intrat tot satul. Oamenii sînt aici ca într-o mare familie. Ei muncesc cu drag, se bucură de viață și înfrîng cu avînt tineresc greutățile ce le mai stau în cale.

Mălina Cajal

Șipoș Balint, colectivist în gospodăria agricolă din comuna Ciba-Nicolești e fruntaș la muncă și la sport. La concursul din primăvara aceasta a ieșit al II-lea pe întreg raionul Oradea.

★

★

10 ani de lumină în comună

Pe dealurile din apropierea munților Sebeșului, prin părțile Orăștiei, se întind satele ce alcătuiesc comuna Cioara.

Așezări frumoase și pămînt roditor. Locuitorii, oameni chipeși și dîrzi sînt vestiți prin hărnicia și priceperea lor. Numai că rodnicia pămîntului, și hărnicia și priceperea oamenilor nu le-au îndestulat în trecut viața. Țăranii muncitori trudeau din greu pe moșia grofului Boresay Gabor.

Trecutul a lăsat o grea moștenire în viața culturală a satului. Puțini sînt locuitorii comunei Cioara care au putut să învețe carte în acele vremuri. Numărul neștiutorilor de carte trecea de 300. Cum puteau să-și învețe copiii țăranii muncitori, cînd în cele 4 sate și cătune ale comunei nu erau decît două localuri de școală cu totul neîncăpătoare și doi învățători?

Cine pășeste astăzi în satele și cătunele comunei Cioara își dă seama ce mari schimbări s-au petrecut pe linie de învățămînt și cultură în cei aproape 10 ani ce-au trecut

de la 23 August 1944. În satul de centru Cioara se înalță clădirea cu două etaje a școlii de șapte ani. Localul de școală a fost terminat cu sprijinul dat de regimul nostru democrat-popular și contribuția țăranilor muncitori din sat. Școala este înzestrată cu laborator și bogat material didactic ajutător. Numărul cadrelor didactice numai la această școală s-a ridicat la 10. Școala din satul Tărtăria a fost mărită cu încă două săli de clasă. În cătunul Cioara Deal a fost înființată încă o școală. Locul vechei clădiri amenajate pentru a servi drept local de școală îl va lua în toamna aceasta clădirea proprie a școlii ridicată cu sprijinul statului și participarea țăranilor muncitori din sat. Stăpînirea burghezo-moșierească nu purta niciun fel de grijă față de copiii mici. Actualmente în comuna noastră funcționează două grădinițe de copii, care sînt pe cale de a fi transforma-

te în cămine de zi. Pe timpul muncilor agricole părinții își duc cu încredere copiii la grădiniță, pentru că văd ce îngrijire aleasă primesc aici.

Nu va trece multă vreme și în comuna noastră neștiința de carte va rămîne doar o tristă aducere aminte. Din cei peste 300 neștiutori de carte cîți număra comuna înainte, au rămas doar 7—8. Mulți la număr sînt țăranii muncitori din comună care și-au trimis fiii în anii puterii populare să învețe la școli medii și superioare. Anual un procent de 85—90 la sută din absolvenții clasei a 7-a pornesc la școlile medii din Cugir, Orăștie, Alba și Deva. În prezent, numai în satul Cioara se numără peste 60 elevi la școli medii și 30 studenți la diferite institute de învățămînt superior.

Căminul cultural a devenit o instituție din cele mai însemnate în viața fiecărui sat al comunei. Conferințele și șezătorile culturale sînt

așteptate cu mult interes de fiecare țaran muncitor. Ce'e peste 1.300 volume de cărți a'le bibliotecii căminului cultural din satul Cioara sînt încă nesatisfăcătoare pentru cerințele mereu sporite a'le țăranilor muncitori.

Alături de învățămînt pe linie de învățămînt și cultură trebuie amintite realizările petrecute în comună pe țărîm social. Țăranii muncitori au putința să-și îngrijească sănătatea la dispensarul comunal, iar femeile să nască în condițiuni igienice la casa de nașteri.

Cei aproape zece ani au făcut ca lumina cărții să pătrundă adînc în rîndul țăranilor muncitori din comuna Cioara. Nu ne mulțumim cu succesele de pînă acum; așa cum ne îndeamnă partidul clasei muncitoare, sub steagul căruia am înfruntat atîtea greutăți, vom merge înainte pe drumul ridicării nivelului de trai material și cultural al poporului.

Ursu Ioan

directorul școlii de 7 ani din Cioara

Din Patria Constructorilor Comunismului

O maestră a recoltelor mari de porumb

Numele colhoznicei Terezia Gabovda din artelul agricol „Zakarpatskaia Pravda”, raionul Mukacevo (Ucraina Transcarpatică), a devenit cunoscut în Ucraina în anul 1950, când, la consfătuirea republicană din acel an a fruntașilor în agricultură, ea a fost prezentată celor de față de însuși tovarășul Nikita Sergheevici Hrușciov:

— Terezia Ivanovna Gabovda, șefa de echipă în colhozul „Zakarpatskaia Pravda”, a obținut de pe o suprafață de 8 hectare de pământ cîte 14.000 kg. porumb, iar de pe un lot de 2 hectare cîte 23.100 kg.

★

În octombrie 1944, odată cu izbăvirea de sub jugul străin, Armata Sovietică a adus în Ucraina Transcarpatică și adevărul și dreptatea.

În anul 1948, în satul Kliuciaski, unde stă Terezia Gabovda, a luat ființă colhozul „Zakarpatskaia Pravda”. Din clipa aceea a început cu adevărat munca creatoare a Tereziei. În sat se auzise de acum de recolte mari obținute de cunoscutul cultivator de porumb Mark Ozernii din regiunea Dnepropetrovsk și de colhoznicul Pencio Pen-

cev din satul învecinat Kliacianovo, care primise titlul de Erou al Muncii Socialiste.

— Și noi putem obține asemenea recolte ca și Ozernii și Pencev — a spus Terezia la o ședință a comitetului de conducere al colhozului.

...În serile lungi de toamnă și de iarnă colhoznicele au studiat agrotehnica și experiența fruntașilor. Gabovda și echipa ei au început să se îngrijească de recolta de porumb încă de cu toamnă. Au fost aleși pentru sămînță știuleții cei mai mari și mai buni, care s-au păstrat peste iarnă într-o încăpere uscată și bine aerisită. Înainte de însămînțare, boabele de porumb au fost încălzite la soare. Porumbul a fost însămînțat în cuiburi așezate în pătrat.

Cînd a venit vremea stringerii recoltei, inimile colhoznicilor s-au umplut de bucurie. Echipa Tereziei Gabovda a obținut în anul 1949 cîte 23.100 kg. porumb pe un lot de 2 hectare și cîte 14.000 kg. la hectar pe restul tarlalei, întrecîndu-i pe Mark Ozernii și pe Pencio Pencev, care obținuseră primul cîte 22.300 și al doilea cîte 22.500 kg. la hectar.

În anii următori Gabov-

da a perfecționat și mai mult agrotehnica cultivării porumbului. Echipa ei dă o mare atenție îngrășării solului, introducînd în sol încă de cu toamnă pînă la 30 tone de îngrășăminte organice la hectar. Primăvara și vara se face îngrășarea suplimentară a culturilor de porumb și se aplică cu mare atenție și la vreme patru prașile, precum și celelalte lucrări de întreținere, printre care și polenizarea artificială.

★

Pentru a obține recolte și mai mari, nu ajunge numai experiența practică, ci mai e nevoie și de cunoștințe teoretice. Iată de ce Terezia Gabovda, cu toți cei patruzeci de ani ai ei, s-a hotărît să mai învețe și ea. Anul trecut comitetul de conducere al colhozului a trimis-o la școala agricolă de trei ani din Mukacevo.

Prin munca ei cinstită, colhoznica Terezia Gabovda și-a cucerit prețuirea poporului. Ea a fost aleasă în acest an deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S. și membră în comitetul regional de partid. Ea poartă pe merit pe piept steaua de aur de Erouină a Muncii Socialiste.

I. BEREZIN

Energia atomică în slujba progresului și a vieții

Vestea punerii în funcțiune a primei centrale electrice pe bază de energie atomică, în Uniunea Sovietică, a stîrnit un uriaș interes în lumea întreagă.

Timpul scurt în care a fost construită această centrală electrică, arată cît de mari sînt succesele științei și tehnicii sovietice. Ziarele din țările capitaliste, scriind despre această mare victorie a oamenilor de știință și tehnicienilor sovietici, arată că o asemenea centrală electrică atomică, care se proiectează astăzi în Anglia, va fi terminată abia după doi ani și jumătate.

Folosirea forței atomice în scopuri pașnice în Uniunea Sovietică și nu în altă țară care experimentează energia atomică, arată limpede că întreaga politică a partidului și guvernului sovietic este pusă în slujba omului, servește cauzei apărării păcii în lume.

Cită deosebire între a-

ceastă politică îndreptată spre binele și fericirea omului și politica cercurilor conducătoare americane îndreptată spre oropsirea omenirii. Imperialiștii americani întrebunțează descoperirea energiei atomice în scopuri războinice. Ei au transformat această mare cucerire a minții omenești într-o armă a războiului rece, cu care amenință liniștea căminelor, viitorul copiilor. O asemenea politică stîrnește valul de protest al oamenilor cinștiți de pretutindeni, care cer să se pună capăt experiențelor de tot felul cu arme atomice și cu hidrogen.

Punerea în funcțiune a primei centrale electrice pe bază de energie atomică în Uniunea Sovietică înăpătează speranțele popoarelor. Marea descoperire a vremurilor noastre — energia atomică — aflată în minile poporului sovietic, este pusă în serviciul omului.

Stringerea recoltei în stepa Mugansk

În stepa Mugansk din Azerbaidjan grînele au dat în anul acesta rod bun.

Iată înaintînd pe cîmp agregatul lui Alexandr Tolstov, încercat maistru al recoltării cu combina de la S.M.T. Astrahan—Bazar. Virtelnița se rotește lin, coșul se umple cu repezițiune.

Dar autocamionul colhozului e gata la datorie. Combinerul deschide capacul și boabele se revarsă ca un șuvoi în coșul camionului.

Combinerul se înțelege de minune cu șoferii colhozului. Descărcarea coșului combinei se face întotdeauna din mers și chiar fără a se încetini mersul combinei. După ce primește boabele, camionul pleacă, iar coșul combinei începe din nou să se încarce cu boabe.

În fiecare seară mecanicii controlează cu gri-

jă mașinile, strîng piulițele, curăță și ung mecanismele.

Și iată că ziua de lucru a luat sfîrșit. Se face bilanțul.

— Agregatul lui Tolstov a recoltat 20 hectare — spune mulțumit președintele colhozului „Stalin”, Kundrat Babașev.

— Și de pe fiecare hectar a recoltat cîte 2.400 kg. boabe — adaugă cantarașul.

Raionul Astrahan-Bazar este numit grînarul Azerbaidjanului. Acesta este cel mai mare raion cerealier al republicii. Pe ogoarele colhozurilor din raionul Astrahan-Bazar, 90 combine de la două S.M.T.-uri strîng cu succes recolta bogată de grîne. Orzul a și fost recoltat peste tot. Acum mașinile pornesc una după alta fără zăbavă la recoltarea grîului.

Munca culturală în satele sovietice

Caravane de agitație în satele colhoznice

În vederea deservirii culturale a colhoznicilor și mecanizatorilor în perioada muncilor agricole, Direcția regională culturală din Tomsk a organizat două caravane de agitație, pe care călătoresc conferențieri, artiști, colective artistice de amatori, redacții volante ale ziarului regional „Krasnoe Znanie”. Caravana are instalații mobile de cinematograf și de bibliotecă.

Spectacole pentru colhoznici

De curînd, peste 1.200

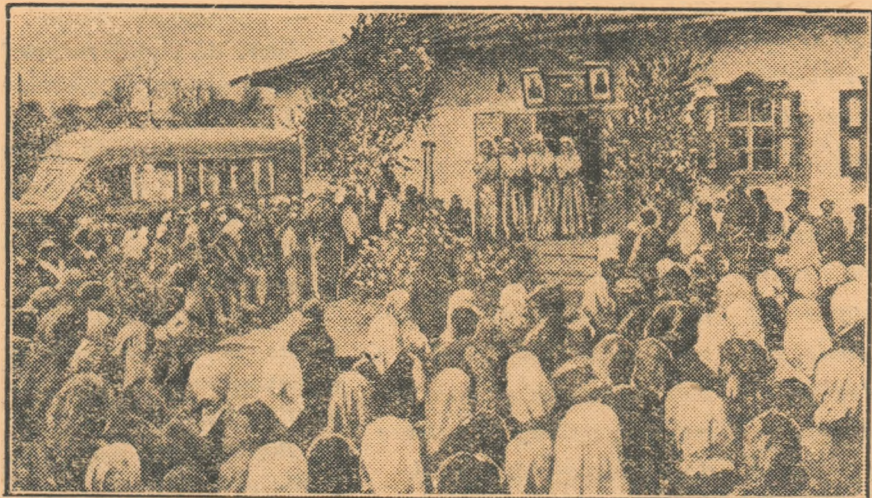
colhoznici din regiune au venit la Stalingrad. La teatrul regional de dramă „M. Gorki”, ei au asistat la spectacolul „În veci împreună” de L. Dmiterko, prezentat de teatrul de dramă „Revoluția din Octombrie” din Odesa, care se afla aici în turneu. Teatrul de comedie muzicală a prezentat oamenilor muncii de la sate opereta „O nunță la Malinovka” de V. Alexandrov.

Astronomii țin conferințe pentru colhoznici

Colaboratorii științifici ai Observatorului astronomic din Abastuman al A-

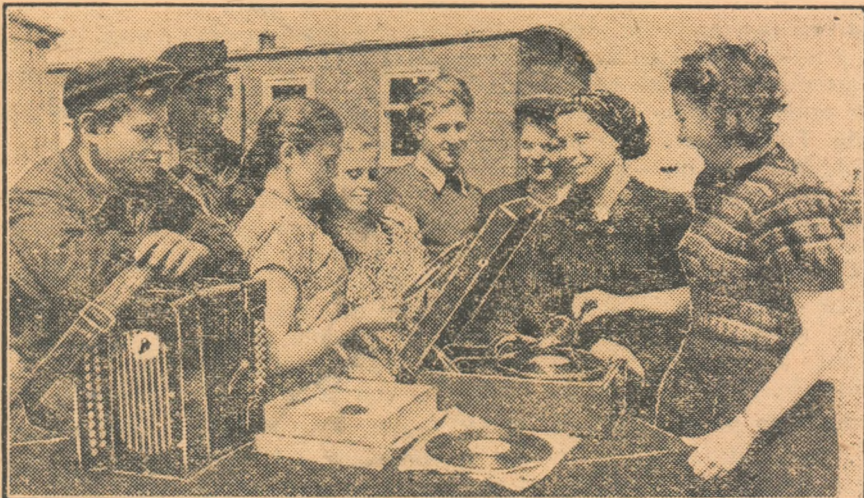
cademiei de Științe a R.S.S. Gruzine desfășoară o largă activitate de popularizare a cunoștințelor astronomice în rîndurile populației de la sate.

Aproape 500 de colhoznici din raionul Maharadze au ascultat conferința ținută de S. Cihaidze, candidat în științe fizico-matematice. Vorbitorul a arătat cauzele eclipselor de soare și a eclipsei care a avut loc anul acesta. Un viu interes a stîrnit în rîndurile colhoznicilor din raionul Adighen ciclul de conferințe al profesorului E. Haradze, închinat realizărilor astronomilor sovietici.

Viața culturală a satului sovietic este deosebit de bogată. Descrieri vin în mijlocul colhoznicilor echipe artistice din oraș.

Fotografia înfățișează artiști și scriitori în mijlocul colhoznicilor din satul Muzici, regiunea Kiev.

În partea de miază-zi a regiunii Omsk ia ființă pe pămînturile întelenite noul sovhoz „Sibiriak”.

În fotografie: Într-o tabără de cîmp tinerii s-au strîns în timpul lor liber în jurul patefonului. Incepe jocul, cîntecul și voia bună.

Cum putem combate dăunătorii livezilor

In redacție ne-au sosit mai multe scrisori în care țărani muncitori, printre care și tovarăsa Maria Chirașcă din Pașcani ne întreabă cum să omoare dușmanii din livezi care le distrug pomii și fructele aproape în fiecare an.

Iată răspunsul tovarăsei ing. agr. TITA BUMBAC: din I.C.A.R.

Deși țara noastră se mîndrește cu livezi bogate de pomi fructiferi, totuși nu trebuie să uităm că noi putem obține recolte mult mai mari de fructe. Această recoltă bogată se poate obține numai dacă pe lângă celelalte lucrări agrotehnice ce trebuie aplicate livezilor, se face și combaterea dăunătorilor.

Unul dintre cei mai periculoși dușmani ai pomilor este păduchele de San-José. El atacă foarte multe specii de plante, dar mai ales mărul, părul, pișciul și gutuiul, cărora le sugă seva hrănitoare și le distrugese fructurile. Alacul se recunoaște după petele mici de culoare roșie care pe fructe se pot vedea ușor, iar pe tulpini după ce se udă puțin. Deși păduchele abia se vede cu ochiul, el poate ca în cîțiva ani să distrugă în întregime pomii care încep să se usuce dinspre vîrf. Combaterea acestui dăunător se face prin stropiri de vară urmate de stropiri de iarnă. Vara, cînd larvele păduchilor nu sînt acoperite de țeastă, ele pot fi ușor omorite cu zeamă sulfocalcică în proporție de 3 litri la 100 litri apă sau cu substanțe pe bază de fosfor (de pildă ecatox). Prima stropire de vară trebuie începută acum în toate regiunile țării, a doua stropire după vreo două săptămîni de la prima, iar a treia după alte două săptămîni.

Un alt dăunător care a

năpădit livezile neingrijite este omida păroasă a dudului. Ea poate mîncă aproape toate frunzele pomilor, din care cauză recolta cit și pomii ar putea fi pierduți. Fluturii sînt de culoare albă-argintie, iar omizile au numeroși peri pe corp. Omizile își formează în pomi cuiburi țesute din mătase, în care se adăpostesc și din care cauză combaterea cu substanțe chimice este destul de anevoioasă.

Combaterea acestui dăunător se face prin culegerea și distrugerea cuiburilor cu omizi, prin stropiri cu soluții de verde de Paris, arseniat de calciu sau plumb, în concentrație de 500 grame la 100 litri apă ori prin prăfuiri cu D.D.T. și hexacloran 50 kg. la hectar.

Mai sînt încă mulți dăunători ca: molia mărului, albinița, viespea prunelor și alții, care mișună prin livezile de pomi și distrug fără milă roadele muncii omului. Omizile acestor dăunători se pot combate prin prăfuiri cu nitroxan 40 kg. la hectar, stropiri cu ecatox sau cu emulsii de D.D.T. în concentrație de 0,5 la sută, precum și prin săparea pămîntului în jurul fiecărui pom.

În sprijinirea combaterii dăunătorilor din livezi, statul a pus la îndemîna țăranilor muncitori materiale și aparaturi în mod grătit și chiar a organizat echipe care să efectueze stropitul pomilor.

Pentru îmbunătățirea muncii cooperativelor de aprovizionare și desfacere

În întîmpinarea celui de al doilea congres al cooperației de consum din țara noastră, în zilele de 19-20 iunie s-au desfășurat la Timișoara lucrările conferinței regionale a cooperativelor de aprovizionare și desfacere. Din darea de seamă prezentată a reieșit că au fost obținute realizări însemnate în ceea ce privește aprovizionarea țăranimii muncitoare cu tot mai multe produse industriale. Totuși munca comisiei U.R.C.A.D. nu s-a desfășurat în mod satisfăcător. Anul trecut planul global abia a fost realizat în proporție de 87 la sută. Anul acesta munca comisiei Uniunii regionale s-a îmbunătățit simțitor în toate sectoarele de activitate. De exemplu, în primul trimestru planul de achiziții a fost realizat în proporție de 105,9 la sută, ceea ce reprezintă o mare creștere față de același trimestru al anului trecut.

După prezentarea dării de seamă, numeroși delegați și invitați au luat cuvîntul, criticînd lipsurile comisiei regionale. Tovarășul Jiva Stanoev, președintele gospodăriei agricole colective din comuna Ivanda, a arătat că membrii comisiei: Uniunii regionale nu îndrumă și nu ajută în suficientă măsură cooperativele sătești. El s-a angajat în numele colectivștilor din Ivanda, să sprijine în mai mare măsură activitatea cooperației. Astfel, pînă la 1 ianuarie 1955 gospodăria va livra cooperativei din comuna 200 de porci grași și va valorifica surplusurile de cereale.

Criticile, precum și propunerile făcute de către delegați, au constituit un puternic ajutor pentru comisia de conducere a Uniunii regionale — nou aleasă în această conferință — ca și pentru întreaga activitate a cooperativelor din regiune.

Note de călătorie

Două întîlniri cu țărani cehoslovaci

LA KARLOVY-VARY

de Eugen Mandric

Era într-o după amiază senină, în unul din cele mai minunate colțuri ale Cehoslovaciei: Karlovy-Vary. Aici e o stațiune balneo-climaterică celebră, apele de la Karlovy-Vary sînt de sute de ani vestite în lumea întreagă.

Aproape că nu există casă în Karlovy-Vary, de care să nu se lege vreo întîmplare faimoasă, în care să nu fi locuit vreo personalitate a istoriei. Am văzut o clădire la construcția căreia a muncit ca timplar țarul Rusiei Petru I; am intrat în sala de baie în care se scaldau împărații apusului imperiu Austro-ungar.

Am vizitat hotelul în care locuise, pe cînd își căuta de sănătate, Karl Marx.

Bătrînul doctor care mă conducea, povestea cu multă pătrundere despre oamenii mari care-și petrecuseră zile din viață aici, despre care auzise și el povestindu-se de alți doctori mai bătrîni. Același bătrînel li-

căpere cu pereții de cristal, apa clocotită, tămăduitoare, fișnește într-o jerbă formidabilă, de la o adîncime de 1.800 m.

De departe, din creierul munților, dominînd orașul, riul clocotit, gheizerul, o

Nuntă țărănească din regiunea Haná (Moravia)

căprioară sculptată pe cel mai înalt pisc, veghează liniștea locurilor. Vîntul aduce miros de rășină.

Doctorul ne povestea despre trecut. Era vorba de un prinț oarecare, venit să

unde veneau prinții cu cîte 30 de vagoane de bagaje inutile, vin acum țărani și locuiesc într-o casă la care a lucrat, sute de ani în urmă, un țar.

În camera locuită cîndva de Karl Marx, acolo unde marele dascăl al clasei muncitoare a gîndit și a scris, mai aveam încă în u-

rechii răsunetul glasurilor voioase ale țăranilor veniți la băi, răspîndindu-se stăpînit sub o cupolă de cristal.

★

De cîte ori chem amintirile culese pe drumurile cehoslovace, o înserare îmi stăruie deosebit.

Trecusem apa adîncă și greoaie a Vlilavei, trecusem apa repede a Elbei.

Șesuri nu prea se află prin părțile acelea. Coline și văi, văi și coline, urmează una alteia, într-o înălțare aproape regulată, ca a valurilor uriașe ale unei mări nemaipomenite. Cireși înfloriți ne umbreau drumul cu minunea lor albă, ori meri roșiați sculurau fluturi roșiatici, fără număr.

Unde cireșii cresc și înfloresc în voie chiar pe drumuri pustii, acolo oamenii năzuiesc să-și orînduiască frumos viața.

Iar soarele apunea ostent, aurind totul cu îmbrățișarea din urmă a razelor sale.

Tovarășul meu de drum îngina încetinel un cîntec al locurilor:

— „Ei cireșule subțire, Legănat de vîntul răcoros! Aș vrea s-o am lîngă mine Pe fata iubită“.

Era întuneric de-a binelea cînd am intrat într-un sat, Straky. Pe ulițele largi ieșiseră fetele satului să se plimbe, în pacea serii.

Am poposit acolo. Multă vreme, în noaptea care-și aprinsese toate stelele, am ascultat cum pe ulițele largi, luminate de luna argintie și de becurile prinse în stîlpii de oțel, fetele satului se plimbau și cîntau.

(Va urma)

Vedere din Karlovy-Vary

niștit se încrîncena și vorbea repezit despre trîntorii, încoronați ori neincoronați, care veneau la Karlovy-Vary să uimească lumea cu averile pe care le cheltuiau și cu prostiile pe care le făceau.

Mergeam prin centrul orașelului, pe cheiul riului Tepla. Un riu destul de lat și adînc; cel mai ciudat din cîte am văzut vreodată. În albia Teplei curge apă clocotită. Eram pe malul unui riu ale cărui vături fierb. Eram în locul cel mai interesant din Karlovy-Vary, gheizerul. Într-o imensă in-

stea o lună la băi, care-și adusesse 30 vagoane de bagaj. Si atunci — în clipa cînd mă încerca uimirea, pentru înfumurarea prostiească a prințului — am văzut țărani.

Era un grup de țărani veniți la băi. Se plimbau, admirau gheizerul, căprioara de pe piscul cel mai înalt, respirau adînc, spuneau znoave și rideau eu poftă, umpleau cu risul lor puternic întreaga încăpăre de sub cupola de cristal.

Numai acest fapt și încă e pe deplin dovedit ce transformare uriașă s-a petrecut în Republica Cehoslovacă:

Din lumea întreagă

Răspuns la întrebările cititorilor

Țelul tratativelor dintre China și India

Mai mulți cititori s-au adresat revistei noastre cerând lămuriri cu privire la tratativele duse între Ciu En-lai și Nehru.

Întilnirea și discuțiile purtate între Ciu En-lai, primul ministru și ministrul Afacerilor Externe al R.P. Chineze și Jawaharlal Nehru, primul ministru și ministrul Afacerilor Externe al Indiei, au o deosebită importanță în viața popoarelor Asiei și lumii. Așa se face că tratativele chinezo-indiene au avut un larg răsunet în toate țările globului pământesc.

Veacuri de-a rindul popoarele Asiei au fost umilitate și jefuite de stăpînitori străini.

În ultima vreme s-au petrecut mari schimbări pe continentul asiatic. Marele popor chinez, zdrobind lanțurile robiei imperialiste, pășește din succes în succes, făurindu-și puternicul stat pus în slujba păcii, R.P. Chineză. Oamenii cinștiți din lumea întreagă recunosc că în zilele noastre problemele Asiei și lumii nu pot fi rezolvate fără această mare putere.

India se numără în rîndul

statelor care au rol de seamă în reglementarea problemelor internaționale. Alături de aceste mari țări ale Asiei, care împreună numără aproape un miliard de oameni, joacă un rol de seamă în viața internațională o serie de mari state ale Asiei ca Birmania, Indonezia și altele.

Între China Populară și India s-a încheiat o prietenie care se bazează pe respectul uneia față de alta și interesele comune în lupta pentru pace.

Tratativele dintre Ciu En-lai și Nehru au avut drept principii: respectarea reciprocă a integrității teritoriale și suveranității; neagresiunea; neamestecul reciproc în afacerile interne; egalitate și avantaje reciproce; coexistență pașnică. Linia acestor principii va călăuzi legăturile de viitor dintre cele două țări. Cele cinci principii au fost îmbrățișate și de alte țări ale Asiei, așa cum s-a arătat, bunăoară, în declarația comună publicată după întilnirea dintre Ciu En-lai și primul ministru al Birmaniei. Întilnirea și discuțiile duse

între Ciu En-lai și Nehru, ca și cele dintre Ciu En-lai și primul ministru al Birmaniei, dovedesc că deosebirea dintre regimurile sociale ale unor țări nu poate fi o piedică în calea colaborării prietenești între popoare, dacă este dorința de colaborare.

O problemă care cere o grabnică rezolvare în Asia este cea indochineză. Ocupîndu-se de această problemă, Ciu En-lai și Nehru au arătat că este necesar să se ajungă la o reglementare politică a problemelor acestor regiuni care să ducă la „crearea unor state libere, democratice și independente care să nu fie folosite în scopuri agresive sau care să cadă victime agresiunii unei puteri străine”.

Popoarele Asiei luptă să-și întocmească singure viitorul. Ele resping încercările Statelor Unite ale Americii de a înjgheba alianțe războinice și a pune la cale soarta țărilor asiatice împotriva voinței popoarelor Asiei. Tratativele duse între Ciu En-lai și Nehru au adus o contribuție de seamă la cauza întăririi păcii în Asia și în întreaga lume.

Alergătorul din „comunitatea defensivă europeană“

AMERICANUL CATRE ADENAUER: — Ei, acum dă-i zor, Konrad, că toți ceilalți s-au lăsat păgubași!...

(Desen de Bramke din ziarul german „Neues Deutschland“)

Succese ale Armatei Populare Vietnameze

Potrivit știrilor transmise de Agenția Vietnameză de Informații, la 3 iulie, întreaga provincie Hanan, pînă la sud de orașul Hanoi, a fost eliberată în urma retragerii forțelor franceze din Phuly, capitala acestei provincii. În

urma ofensivei unităților Armatei Populare Vietnameze, trupele franceze s-au retras în grabă spre Hanoi și Haiphong. Trupele franceze au fost interceptate în cursul retragerii de către unități ale armatei populare și au suferit pierderi grele.

Pe scurt

● Greva celor 120.000 muncitori agricoli italieni din provincia Ferrara s-a încheiat cu succesul greviștilor. S-a semnat un acord prin care sînt satisfăcute o

seamă de revendicări ale muncitorilor agricoli.
● La 20 iunie a fost semnat la Moscova acordul cu privire la deschiderea liniei aeriene regulate Moscova-Paris prin Praga.

Mamele engleze luptă pentru viața pașnică a copiilor lor

Fotografia alăturată a fost făcută pe una din străzile Londrei, în timpul unei demonstrații pentru anăunțarea păcii. Placardele poartă următoarea inscripție: „Copiii au nevoie de pace”.

(Fotografie din ziarul englez „Daily Worker“)

„Unul dintre popoarele cele mai sărace trăiește într-una din cele mai bogate țări de pe pămînt”, scrie olandezul I. Wolff, în cartea sa despre Indonezia, apărută în 1954.

Puterile imperialiste jefuiesc de sute de ani Indonezia, exploatînd sîngeros munca harnicului popor indonezian. Acum, în urmă, mai ales, imperialiștii americani încearcă să pătrundă tot mai adînc în economia țării, să înlocuiască pe vechii stăpînitori olandezi și să transforme țara într-un izvor de materii prime pentru industria de război americană.

Indonezia este o țară alcătuită din o mulțime de insule scaldate de apele Oceanelor Indian și Pacific, care împreună formează o suprafață de 1.904.000 km. pătrați, ceea ce înseamnă suprafața Angliei, Franței, Spaniei, Germaniei și Italiei luate împreună. Populația se ridică la 80 milioane de oameni, în majoritate țărani săraci și muncitori agricoli care lucrează pe plantațiile întinse de cauciuc, ceai, cafea, piper, stăpînite de exploatarea străini sau de moșierii baștinași. Pentru a înțelege cît de mari sînt bogățiile țării, trebuie să arătăm că producția de cauciuc a Indoneziei reprezintă peste 40 la sută din producția mondială de cauciuc, cea de chinină 92 la sută, cea de piper 79 la sută, cea de ceai 15 la sută, cea de cafea 6 la sută, etc.

Hrana de bază a poporului este orezul, cultură care ocupă cea mai mare parte din suprafața arabilă a Indoneziei. Clima dulce a țării dă putință țăranilor indonezieni să

Indonezia

strîngă două și chiar trei recolte pe an.

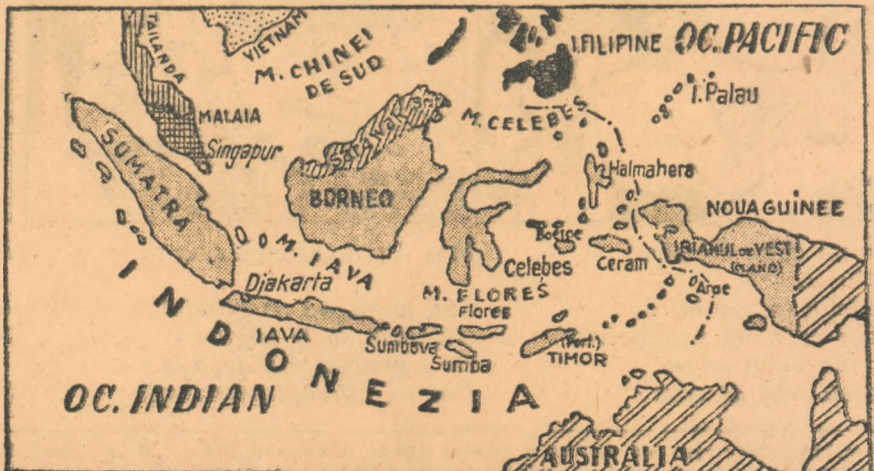
Cu toată munca istovitoare, cu toată rodnicia pămîntului, țăranii indonezieni flămînzesc, sînt roși de boli, se zbat în întunericul neștiinței de carte. De ce oare dăinuie mizeria? Pentru că pămîntul se află în mina moșierilor. În insulele Java și Madura, cele mai populate insule ale Indoneziei, unde locuiesc 52.000.000 din locuitorii țării, 119 mari moșieri stăpînesc în mijlociu cite 4.108,9 hectare de pămînt fiecare, în timp ce 9.000.000 de gospodării țărănești au în mijlociu doar 0,84 hectare de fiecare gospodărie. Muncitorii de pe plantații duc o viață și mai chinuită. Cu banii ce-i cîștigă nu acoperă nici a șasea parte din nevoile traiului sărăcăcios pe care îl duc.

Poporul indonezian își dă acum

seama că toate suferințele și nenorocirile sale se trag de pe urma inrobitorilor străini. El se ridică împotriva amestecului nerușinat al imperialiștilor americani în viața economică a țării și condamnă pregătirile de război ale Statelor Unite.

Nu de mult, la conferința de la Colombo a primilor miniștri ai unor țări din Asia, datorită opiniei marelui muncitor, reprezentantul Indoneziei a declarat că țara sa nu va participa la nicio coaliție agresivă, a sprijinit rezoluția în vederea interzicerii armelor deucidere în masă a oamenilor, a arătat că poporul indonezian dorește succes conferinței de la Geneva pentru stabilirea păcii în Indochina și reglementarea problemei coreene.

Unindu-și forțele, în frunte cu clasa muncitoare, poporul indonezian pășește cu tot mai multă hotărîre pe drumul independenței naționale și al păcii.

ÎN ACUL „ALBINEI”

Nu mai are ce face

In fața casei medicului veterinar Lungu Pavel din circumscripția Moi, regiunea Craiova, așteptau la rând vreo zece bărbați și femei. Prima a pătruns în birou Joița Barbouie :

— Domnule doctor aș avea nevoie de un certificat...

— Pentru d-ta...

— Nu pentru mine, pentru vacă...

Să scriți că-i stearpă.

— Pentru d-ta...

— Înțelegeți, domnule doctor, că... pentru vacă.

— Asta spun și eu. Numai pentru d-ta...

— Domnule...

— Stai! o opri doctorul. Vreau să spun că numai d-tale îți dau certificat fals că ai vacă stearpă.

Povestea de pină aici s-a repetat cu Roșca C. Gheorghe, cu Aurel Bivolaru și cu alții.

Un prieten i-a atras doctorului atenția :

— Astimpără-te că aștă raionul și te mută.

— Asta vreau și eu — i-a răspuns doctorul — că-n circumscripția asta n-o să mai am ce face. Doar câteva vaci mai sînt care n-au primit certificate că-s sterpe.

După o corespondență de la tovarășul

Victor Bușoi

Curată porcărie

Badea Gheorghe din Bucecea, raionul Botoșani, s-a întors amărit de la cooperativă. Contractase un porc, dar vicepreședintele, care e totodată și achizitor, nu voia să i procure în loc doi purcei de rasă cum scrie în contract. Ii dăduse să înțeleagă că dacă nu-i dă și lui un purcel, să nu tragă nădejde. Tocmai cînd i se plîngea nevestei de vicepreședinte, a intrat în vorbă și fiu său Nicușor, un copil de vreo trei ani :

— Tălicule de ce nu vorbesc porcii?

— Le este rușine să-i spună vicepreședintelui că ceea ce face el este curată porcărie.

După corespondența tovarășului
Talpa Ștefan

Măgarul, vulpea și boul

Măgarul, hitra vulpe și-un bou bun de gură
Făceau — e mult de-atuncea! — tustrei agricultură.

Și-au semănat cu toții pe malul unui rîu.
Muncind cam halandala, un lan întreg cu griu.

— E gata griul nostru! Să trecem la cules.

A zis în vară vulpea. Dar boul: — Nu da ghes!

Răbdare cu culesul! Înții să discutăm,

Cu paiele ce șacem și cum le așezăm?

— Nuri bai — răspunse vulpea — le stringem binișor

Aș zice, în căpițe, că-mi vine mai ușor.

— Iți vine, că ești mică, dar noi sîntem flăcăi

Mai mari de șelul nostru și vrem să facem clăi...

Răspunse boul, mindru că-i mare cit e carul...

— Dacă de paie-i vorba — vorbi atunci măgarul,

Ce știe toată lumea că n-are multă minte —

Nici clăi și nici căpițe! Rămîn îngrășăminte,

Așa cum sînt, de-a lungul întregului ogor :

Am auzit că paiul conține mult fosfor.

Grămada, ba căpița, ba clăia e mai bună

S-au tot sfădit firtații mai bine de o lună

Și-ar mai fi stat la sfadă, desigur chiar și-un an

De nu-i vesteau vecinii că pe întregul lan

S-a scuturat tot griul și-apoi, cînd a plouat,

Și paiele-n noroaie, supuse s-au culcat.

Morala povestirii, desigur c-o-nțelegi :

De stai prea mult la vorbă, n-aj ce să mai

culegi!

VICTOR PIȚIGOI

Scrisorile lui Ilie Poanașu

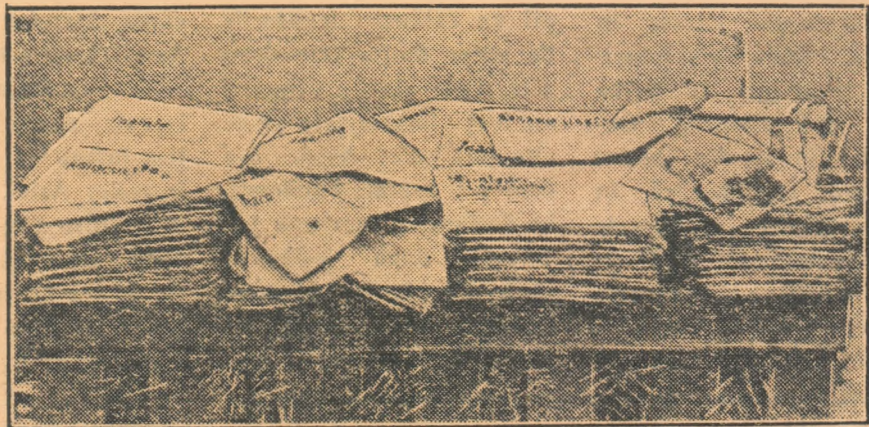
(9)

Deunăzi am poposit și la Strehăia, că pe acolo n-am mai fost de mult. Am pornit-o de la gară prin comuna din raion. Am stat mai mult în comuna Jirov. Aici am cerut la căminul cultural un ziar să vedem ce evenimente interne și externe s-au mai petrecut. Dar directorul mi-a răspuns: „n-am primit ziarele de o săptămînă”. De aici, am plecat la cooperativă. În timp ce-mi cumpăram niște țigări, îmi arunc ochii prin rafturi. Cînd colo ce credeți că văd? Prin toate rafturile erau așezate maldăre de ziare și reviste. Bucuros mi-am zis: „Înslirșit, Poznașule, acum te pui în curent cu toate evenimentele”. Cărui un ziar, plății și plecai. Cum ieșii afară începui să-l răsfoiesc. Pe o pagină stătea scris: „Au terminat însămînțările de toamnă”, „S-a cules porumbul”, „Cum trebuie să facem parazăpezile”. Am citit încă odată, am mai recitit, dar degeaba, așa scria. Mă gîndesc: „Am pierdut șirul zilelor... Credeam că-i vară și cînd colo, sîntem în pragul iernii... Hait, ce te faci Poznașule, te-a apucat iarna pe aici fără palton, fără căciulă și mănuși”. O să răcesc... O să mă apuce guturaiul... Parcă mă și vedeam pe

patul spitalului. Mai întorc iar ziarul și cînd mă uit ce văd? Ziarul era din 19 noiembrie 1952. Furios mă întorc înapoi la cooperativă.

— Bine măi frate, îți bați joc de mine, îmi dai ziare de acum doi ani? Altul mai nou nu ai?

și le-a dat cooperativelor să le vîndă țărănilor muncitori atunci cînd cumpără cite ceva. Infuriat de data aceasta peste măsură plec de la raion, în căutarea responsabilului cu difuzarea presei, Stoichiță. Dar aici ia-l de unde nu-i. Stoichiță

— Ba da, din aprilie 1953.

— Mai nou.

— Din martie 1954.

— Și revistele?

— Din 1951.

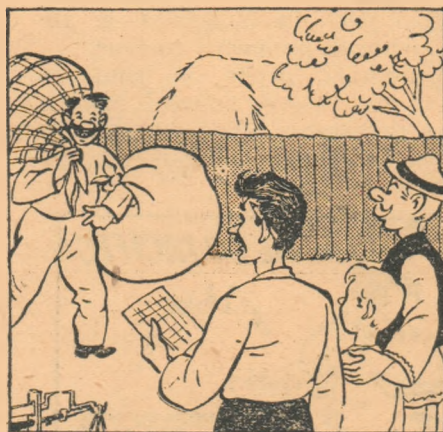
Eram tare supărat. Totuși m-am calmat și l-am luat încet pe vînzător. De la el am aflat că Oficiul P.T.T.R. Strehăia, în loc să se îngrijească de difuzarea ziarelor la vreme, le-a lăsat să se invechească

plecase. Caut pe ajutorul lui. Așîșderea. Nimeni nu știa nimic. Atunci mă întorc la cooperativa din Jirov și cum aveam aparatul de pozat la mine, am tras maldărele de ziare o poză. Cum s-ar spune, am fotografiat... corpul delict. Și mi-am zis: „Uite frate, eu n-am pierdut șirul zilelor, dar cei ce răspund de difuzarea presei în raionul Strehăia, au pierdut de mult... simțul răspunderii”.

DIN INTIMPLARILE LUI MOȘ ARDEI (11)

desen de F. CALAFETEANU

În comuna Roșia-Jiu, raionul Tg.-Jiu, chiaburul Nicolae Cilibiu a încercat să predea organelor de colectare lînă udă, tocată, amestecată cu tot felul de corpuri străine.

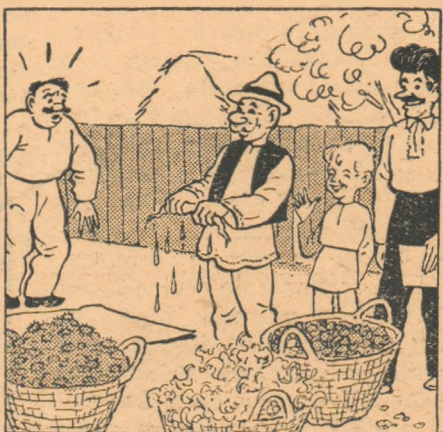
Chiaburul către colector și Moș Ardei :

Mă băteați la cap într-una
Că doar eu n-am predat lînă.
Iată, cota v-am adus...
Mai aveți ceva de spus?

Moș Ardei către chiabur :

Stai puțin, nu ne grăbim.
Nu vrem să te păgubim.
De... produse-ășa de preț :
Frunze, zdrențe și scaieți.

Moș Ardei tot către chiabur :

Uite c-a rămas și lînă.
Să o storc bine în mină...
Vezi, cu șoalda ai umblat
Și lînă... a transpirat.

Moș Ardei către nepoțel :

Tu nepoate-ai să mai crești,
Mulle-aj să mai vezi în viață,
Dar nici cînd așa ceva :
Dintr-o cotă... o musteață!